

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hípšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **P. Č.** proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 7, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 9. 2014, čj. 5 A 43/2014 - 29,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Podáním ze dne 31. 1. 2014 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti správního orgánu, která podle něj spočívala v tom, že žalovaný jej místo poskytnutí informací vyzval, aby uhradil náklady spojené s vyhledáním informací. Na následné odvolání, které žalobce podal e-mailem, žalovaný nereagoval. Žalobce proto navrhl, aby soud uložil žalovanému poskytnout žalobci bezplatně všechny požadované informace.

[2] Městský soud v Praze, kterému byla žaloba postoupena Krajským soudem v Českých Budějovicích, vyzval žalobce usnesením ze dne 19. 3. 2014, čj. 5 A 43/2014 – 7, k úhradě soudního poplatku za podanou žalobu. Žalobce následně požádal o osvobození od soudních poplatků.

[3] Usnesením ze dne 9. 4. 2014, čj. 5 A 43/2014 – 12, městský soud nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 30. 6. 2014, čj. 8 As 65/2014 – 21. Městský soud

poté opětovně vyzval žalobce k úhradě soudního poplatku za žalobu ve lhůtě 7 dnů usnesením ze dne 19. 8. 2014, čj. 5 A 43/2014 – 25, které bylo žalobci doručeno dne 25. 8. 2014. Protože žalobce nezaplatil soudní poplatek ve stanovené lhůtě, městský soud zastavil řízení usnesením ze dne 10. 9. 2014, čj. 5 A 43/2014 - 29.

II.

[4] Žalobce (dále též stěžovatel) podal proti usnesení městského soudu o zastavení řízení kasační stížnost, v níž uplatnil námitky směřující převážně proti tomu, že městský soud nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků. Namítl také, že soudem stanovená lhůta pro zaplacení soudního poplatku byla nepřiměřená poměrům stěžovatele.

III.

[5] Žalovaný uvedl ve vyjádření ke kasační stížnosti, že žalobce nezaplatil soudní poplatek ve lhůtě, kterou mu soud určil. Tím byl dán důvod pro zastavení řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Městský soud tedy zastavil řízení pro nezaplacení poplatku v souladu se zákonem.

IV.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud jen krátce zmiňuje, že netrval na zaplacení soudního poplatku a povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Trvání na těchto požadavcích by totiž značilo jen řetězení téhož problému, jelikož předmětem přezkumu je usnesení městského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. K danému srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 - 37, a ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007 - 77.

[9] Na úvod kasační soud zdůrazňuje, že předmětem přezkumu je v nyní projednávané věci usnesení soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Nejvyšší správní soud se proto bude věnovat pouze námitkám stěžovatele směřujícím vůči tomuto rozhodnutí. Nebude se tak zabývat námitkou napadající rozhodnutí o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, ani věcnými námitkami proti postupu žalovaného.

[10] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*“ Městský soud tudíž postupoval v souladu se zákonem, pokud vydal usnesení o zastavení řízení, jelikož ze strany stěžovatele nedošlo v určené lhůtě sedmi dnů k zaplacení soudního poplatku. Zaplacení soudního poplatku je jednou z podmínek řízení, jejíž nesplnění má za následek jeho zastavení [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích za použití § 47 písm. c) s. ř. s.].

[11] Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s námitkou nepřiměřenosti lhůty k zaplacení soudního poplatku. Předně je třeba zdůraznit, že v případě lhůty stanovené soudem se jedná o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za žalobu je splatný již dnem jejího podání. V usnesení ze dne 19. 8. 2014, jímž městský soud vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku, byla stěžovateli určena lhůta sedmi dnů k vyhovění výzvě. Stěžovateli byla tato výzva

doručena dne 25. 8. 2014. Určenou sedmidenní lhůtu považuje Nejvyšší správní soud za zcela adekvátní okolnostem případu, který městský soud posuzoval.

[12] Pro takové hodnocení je podstatné, že stěžovatel byl vyzván k zaplacení soudního poplatku již usnesením ze dne 19. 3. 2014. Stěžovatel tak byl prokazatelně zpraven o nutnosti zaplatit soudní poplatek za žalobu již několik měsíců před vydáním výzvy k zaplacení soudního poplatku, proti které nyní brojí. Stěžovatel sice požádal o osvobození od soudního poplatku, nicméně této žádosti městský soud nevyhověl. Důvody pro neosvobození od soudního poplatku následně potvrdil Nejvyšší správní soud, který zamítl kasační stížnost proti uvedenému usnesení, rozsudkem ze dne 30. 6. 2014, čj. 8 As 65/2014 – 21. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 9. 7. 2014. Od právní moci zmíněného rozsudku do vydání výzvy k zaplacení soudního poplatku ze strany městského soudu tak uplynul více než měsíc, po který si musel stěžovatel být stále vědom nutnosti soudní poplatek zaplatit a kdy navíc nemohl spoléhat na to, že usnesení městského soudu o nepřiznání osvobození může být zrušeno v řízení o kasační stížnosti.

[13] Za stavu, kdy si stěžovatel po dobu několika měsíců musel být vědom nutnosti zaplatit soudní poplatek, na což se tak mohl i připravit, nelze již z tohoto důvodu sedmidenní lhůtu k zaplacení soudního poplatku považovat za nepřiměřenou. Zde je navíc nutno zdůraznit, že soudní poplatek lze zaplatit i po uplynutí k tomu určené lhůty, pokud je poplatek zaplacen dříve, než nabylo právní moci usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (srov. § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). V této věci lze odkázat na plenární náleží Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07. V něm Ústavní soud dospěl k závěru, že třídní lhůta ke splnění poplatkové povinnosti není dostatečná, avšak za situace, kdy je usnesení o zastavení řízení vydáno v určitém časovém odstupě ode dne, kdy nabylo právní moci usnesení obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku, dochází k faktickému prodloužení lhůty stanovené soudem.

[14] K dalším, často nepřiliš srozumitelně podaným, námitkám stěžovatele lze souhrnně konstatovat, že většina z nich není vůbec způsobilá zpochybnit věcnou správnost a zákonitost napadeného usnesení městského soudu. Nejvyšší správní soud se jimi proto věcně nezabýval.

[15] Nejvyšší správní soud neshledal napadené usnesení nezákonným, proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. listopadu 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu